

е изнамърило изкуството да прави „филолози“ и отъ студенти, които нѣматъ никакви познания по классическитѣ езици и които въобще не знаятъ никакъвъ чуждъ езикъ. Поне такава е дѣйстви- телното, фактическото състояние на въпроса. Но затуй пъкъ външно — като се гледатъ само писа- нитѣ на книга наредби, — училището прави впе- чатление на прѣкалспъ поклонникъ на классицизма! Латинския и гръцкия езици сж задължителни за студенти отъ историко-филологическия факултетъ, а латинския — за тия отъ юридическия. На гледъ, поне за хора, за които е чуждъ въпросътъ, тоя редъ може да направи впечатление на най-ра- зумно съчетаване истинскитѣ искания на наука- та съ тия на най-свръмевни педагогически стрем- ления. Въ сжщностъ обаче въ това нѣма ника- къвъ разумъ. И ето защо: нито отъ гръцкия, нито отъ латинския езикъ не може въ двѣ годи- ни съ по два или три часа седмично да се на- учи нищо, което да има какво-годѣ значение за общото или специалното образование на студента, — даже и да би се отнесълъ студентътъ напъл- но добросъвѣстно къмъ туй неизпълнимо искане на училището, даже да би употребилъ двойно и тройно повече трудъ отъ тоя, който се иска отъ него. Не отричаме, че има натура, за които изуч- ването на классическитѣ езици за толкова кжсо врѣ- ме може да не е нѣщо невъзможно, но твърдимъ, че срѣднитѣ натура не сж такива и че грамадното мнозинство отъ студентитѣ чрѣзъ классическитѣ езици по-скоро вредятъ на прѣжитѣ и сжщински свои задачи, безъ да спечелятъ и най-далечно по- добие на классическо образование. За щастие, бъл-